

Καὶ ἂν ὑπάρχουν ἔτι παρ' ἡμῶν οἱ χαριστὰ διεικρινόντες εἰς ἓν ποίημα ἀφ' ἐνὸς τὸ νόημα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ νοήματος τούτου τὴν διατύπωσιν, ἀποδίδοντες δὲ τὰ πρωταίς εἰς τὸ νόημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, καὶ συγκαταβαλόντες ἔπειτα τὰ προσέθεναι καὶ εἰς τὴν μορφήν, ἃς λάβουν τὸν κόπον τὰ ἀναγνώσαν μεταφράσεις ὡς αἱ πλεῖστα τῶν ὑπ' ὄψιν μας, καὶ ἃς μᾶς ἐξηγήσουν τί θαύμα συνέθετο, ὥστε ποιητὰ ὅποιοι ὁ Δενάου, ὁ Κοππέ, καὶ ὁ Γράφ, νὰ ἐμφανίζωνται αἰφνης εἰς τὴν γλώσσάν μας, μὲ αὐτὰ τὰ ἴδια νοήματά των, ὡς συρράπται βράχων καὶ γεννήτορες ἐξαμβλωμάτων. Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον εἶνε εὐεξηγήτον εἰς τὸν ἄκριβως ἐκτιμῶντα τὴν δύναμιν τῆς ἐκφράσεως ἐν τῇ τέχνῃ, καὶ γινώσκοντα ὅτι δεξιὰ μεταφράσεις προϋποθέτει ἐκ μέρους τοῦ ἐκτελέσαντος αὐτὴν ἴσῃ ἢ ἀνάλογον δύναμιν πρὸς τὴν γεννήσανσαν αὐτὸ τὸ πρωτότυπον.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν ὑπολείπεται ἢ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐκ τῶν τριῶν πρὸς μεταφράσιν ποιητῶν ὁ μὲν Κοππέ ὑπῆρξεν ὁ μᾶλλον ἀτυχὴς οὐχὶ διότι δὲν ἔτυχε καὶ μεταφραστῶν σχετικῶς ἱκανωτέρων — ἐξ ὧν δέον νὰ μνημονεύσωμεν τοῦ ἐν Ἑρμοπούλει κ. Δαμιανού, — ἀλλὰ διότι ἔτυχε πολυαριθμωτέρων μεταφραστῶν, 15 ἐν ὅλῳ· εὐδαμονέστερος δὲ ὁ κατὰ τὰ ἄλλα δυστυχὴς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ αὐστριακὸς ποιητῆς, διὰ τὸν λόγον ὅτι δύο μόνον φιλομούσων ὑπέστη τὰς ματαίαις ἐφοδούς διὰ τεσσάρων μόνον μεταφραστικῶν ἀποπειρῶν. Τὸν μέσον ὅρον κατέχει ὁ ἀθηναίολατρης Ἰταλός. Ἐξ μεταφράσεως ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τῶν συνέντων αὐτοῦ, ἐξ ὧν μία εἰς καθαρεύουσαν, ἀρχομένη διὰ τῶν στίχων

Ἐκεῖ ὅπου τοῦ Αἰγαίου τὸ κυανομέλαν κύμα

Ἐξαπλοῦται φέγγον ὅλον ὡς λαμπρὰς τις μαγική καὶ ἑτέρα τις ἀποσταλαῖσα ὑπὸ Π ε ζ ο γ ρ α φ ο υ. ἐκ Κερκύρας φαίνονται κάπως ὑποφερταί, ἂν καὶ λίαν ἐλευθεριάζουσαι καὶ αὐταί. Ἐν γένει δ' εἰπεῖν εἰς δύο τάξεις ἀνάγονται τὰ ἐν λόγῳ μεταφράσματα· εἰς τὰ σχετικὴν τινα φιλοκαλίαν ἐπιδεικνύοντα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ διακρινόμενα διὰ τὴν ἀκριβείαν καταφεύγοντα εἰς αὐθαιρέτους προσθήκας λέξεων καὶ στίχων, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον δὲ ἀποδίδοντα τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου· καὶ εἰς τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς καταλογισμόν, τὰ ὅποια δὲν ἀποτελοῦν τὴν μειοψηφίαν. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἃς ἐπιτραπῇ νὰ παραθέσωμεν ὡς δείγμα τὸ τελειότερον τοῦ εἶδους:

ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΤΗΝΑ

- * Ἀναχώρησον, εἰπὸν τῇ φάσσει, καὶ ὕπαγε
- * Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐκεῖθεν ἀκόμη τῶν ἡμέρων,
- * Τὸ καταστῆσόν μ' ἀγαπῆτόν ἄνθος φέρε μοι.

Κι' ἡ φάσσα μοι ἀπήντησεν: «εἶνε πολὺ μακρὰν!»

- Κ' εἶπα ἔς τὸν ἀέτον: «Βοήθεια! ἀκαρτέρῳ
- * Κι' ἂν τὸ πῦρ αὐτοῦ τ' οὐρανοῦ μὲ χρειασθῇ.
- * Τὴν πτῆσίν σου λαβὲ καί, ἵνα τ' ἀρπάσῃς φύγε».

Καὶ μ' ἀπεκρίθ' ὁ ἀέτος: «εἶναι πολὺ ὕψιλά!»

- Καὶ τέλος εἶπον τῷ γυπτι: «Τὴν αὐτοπλήρωτον
- * Ταύτην κατὰφαγε καρδίαν, καὶ μέρισμα λαβέ.
- * Πλὴν ἄσες ὅ,τι δύναται νὰ μὲν' ἔσ' ἄθικτον».

Καὶ ἐκεῖνος μοι ἀπήντησεν: «εἶναι πολὺ ἀργά».

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, νομίζομεν, περιττὸν θὰ ᾔτο νὰ λεχθῇ ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν 27 μεταφράσεων ἐκρίθη ὡς ἀξία, καὶ ἀπλοῦ κἂν ἐπαίνου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Θ ρ α σ υ θ ο ὕ λ ο υ Κ. Χ α τ ζ η ρ ἄ π η, διδάκτορος τῆς φιλολογίας **Τῶν καθ' Ἡρώ καὶ Λεάνδρον Μουσαίου** τοῦ γραμματικοῦ μεταφράσεως ἑμμετρος εἰς τὴν καθαρεύουσαν μετα τοῦ κειμένου, προλόγου καὶ ὑπομνημάτων. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων Α. Κωνσταντινίδου, 1890. 12ον σ. ιγ'—48.

Ὁ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. Βασιλίσσης *Ὀλγας ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδείσεως Σύλλογος τῶν Κυριῶν, **Κανονισμός τοῦ πρωτύπου Ἑλληνικοῦ παρθεναγωγείου**. Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «ὁ Παλαμήδης», 1890. 8ον σ. 32.

— Ἐξεδόθη τὸ 40 φυλλάδιον τοῦ **Ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ** περιέχον τὰς λέξεις «Ἀριστοτελία — Ἀρμένιοι», καὶ διπλοῦν πίνακα «Ἀερολέπτες».

— Ὁ ἐν Ληξουρίῳ διδάκτωρ τῶν μαθηματικῶν κ. Ἐπ.

Ι. Τυπάλδος Κωνσταντακῆος ἀγγέλλει τὴν δημοσίευσιν συγγραμματος σκοποῦντος ν' ἀποδείξῃ δυνατὴν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς δυνάμεως τῶν ὀρμητικῶν ποταμῶν καὶ καταρρακτῶν, ἥτις μετατρεπομένη εἰς πεπιεσμένον αἶρα διὰ σωλήνων μεταβιβαζόμενον θ' ἀντικαταστήσῃ πᾶσαν ἄλλην κινητήριον δύναμιν ὡς συμφορωτέρα. Πρὸς τοῦτο ἐξέδωκε μακρὰν ἀγγελίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ μεγάλη ἐπιχειρήσις». Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τοῖς κ. κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐπὶ τιμῇματι δύο δραχμῶν.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ὑποψήφιοι βουλευταί.

Οἱ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀνακηρυχθέντες ὑποψήφιοι βουλευταὶ διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῆς 14 Ὀκτωβρίου ἀνέρχονται εἰς 399. Οἱ ἀνακηρυχθέντες ὑποψήφιοι ἀρθροῦνται κατὰ νομούς ὡς ἑξῆς·

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.....	42
Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος.....	39
Ἀρκαδίας.....	31
Μεσσηνίας.....	31
Δακωνίας.....	25
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.....	24
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.....	25
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.....	18
Εὐβοίας.....	18
Λαρίσης.....	36
Τρικκάλων.....	21
Ἄρτης.....	4
Κυκλάδων.....	32
Κερκύρας.....	16
Κεφαλληνίας.....	17
Ζακύνθου.....	12

Καὶ τῶν προνομιοῦχων:

Σπετσῶν.....	1
Υἱδρας.....	4
Νέων Ψαρῶν.....	4

Τὸ ὅλον.....399

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γ. Ι. Β. Ἐρξερούμ. 1) Τὰ φύλλα στέλλονται τακτικώτατα, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν προέρχεται βεβαίως οὔτε ἐκ τῆς ἡμετέρας διεκπεραιώσεως, οὔτε ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ταχυδρομείων. — 2) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμήσατε τὰ «Μαθηματικά ἀστρονομίας» τοῦ κ. Δ. Κ. Κακιδίου, ἐξ ὧν δύνασθε νὰ ὠφελήγητε, ἂν οὐ εὐμοιρεῖτε τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων.

κκ. Ν. Γ. Β. Καλάμας. — Δ. Π. Βομβάνη. — Η. Π. Η. Ταγανρόκ. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ὡμῖν.

κ. Ν. Κ. Τρίκαλα. Ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα φυλλάδια, ἅτινα ἀπωλέσθησαν ἕνεκα τῆς μηδεκαίρου ἀναγγελίας τῆς μεταβολῆς τῆς διευθύνσεώς σας.

κ. Ε. Ι. Παρισίους. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας. Ἐσημειώθη ἡ νέα διεύθυνσις.

κ. Α. Γ. Φ. Βῶλον. Ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα εἰς δύο φακέλους· ὁρίσσετε ἡμῖν ἐπὶ πλέον δρ. 1. 10 τῶν τόμων τῆς Βιβλιοθήκης ὄντων διπλῶν. Τὰ σημειούμενα ἔργα εἶνε πάντα σχεδόν (πλὴν τοῦ Σωκράτους καὶ τῆς Σανθίπης) παλαιὰ καὶ ἐξηγημένα. Αἱ Ψυχώσεις τιμῶνται δρ. 5 πλὴν τῶν ταχυδρομικῶν. Ἡ καλλιτέρα σχετικῶς γραμματικὴ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἶνε ἡ τοῦ Μ. Περιδίου, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀδόκιμος.

κ. Ι. Σ. Σ. Σάμον. Εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν διὰ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις καὶ διὰ τὴν φιλικὴν ἀποστολὴν τῆς εἰκόνης Δυστυχῶς ἕνεκα τῆς ἀτεχνίας τῆς δὲν κρίνομεν αὐτὴν κατάλληλον πρὸς δημοσίευσιν· τηροῦμεν δὲ τὰς σημειώσεις σας, ὅπως ποιήσωμεν χρῆσιν αὐτῶν ἂν ἐπιτύχωμεν καλλιτέραν εἰκόνα. — Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἄλλο ζήτημα δὲν ἀσπάζομεθα τὴν γνώμην σας, συντασσόμενοι μετὰ τοῦ ἀρχαίου φιλοσόφου Κλεάρχου τοῦ Σολέως, λέγοντος· «Τῶν γρίφων ἡ ζήτησις οὐκ ἄλλοτρία φιλοσοφίας ἐστί. Καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις ἐποιούντο».

κ. Τ. Δ. Σμύρνην. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας· ἡ εἰκὼν εἶνε ἀρκετὰ καλὴ καὶ θὰ σταλῇ ἁμέσως εἰς Γερμανίαν πρὸς ἐκτέλεσιν.

κ. Δ. Σ. Σμύρνην. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικωτάτην ἐπιστολὴν σας· πρὸς τὸ παρὸν ἕνεκα ἐλλείψεως ἀδυνατοῦμεν